

ವಂಡನೆಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ

(1-4)

ಹೃರಂಭಿಂ ವಂಡನೆಗಳು (1, 2)

‘ಯೀಣು ಕ್ರಿಸ್ತನು ದಾನನೂ ಯಾಕೋಬಿನ ತಮ್ಮಾನೂ ಅಗಿರುವ ಯಾದನು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಲ್ಲ ಶ್ರೀಯರಾದವರೂ ಯೀಣು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಕಾಯಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಅಗಿರುವವರಿಗೆ ಬರೆ ಯಾವದೇನೆಂದರೆ ದೇವರಲಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಮಗೆ ಕರುಣೆಯೂ ಶಾಂತಿಯೂ ಶ್ರೀತಿಯೂ ಹೊಜ್ಞಾಗೆ.

ಹತ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೃರಂಭದ ಪದಗಳು ಇತರ ಹತ್ತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿರು ಹೃರಂಭದ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಗಿವೆ. ಲೇಖಕನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹಲಿಜಂಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶೋಕು ಗಳನ್ನು ಸಂಪೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಈಭ ವಂಡನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಜ್ನ 1. ಯಾದನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಯೀಣು ಕ್ರಿಸ್ತನು ದಾನನೂ ಯಾಕೋಬಿನ ತಮ್ಮಾನೂ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೃರಂಭನುತ್ತಾನೆ. “ಯಾಕೋಬ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಹಳ ಮುಣಿಗೆ ಕರೆನ ಸಹೋದರನನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖನುತ್ತದೆ (ಗಳಾತ್ 1:19; ಯಾಕೋಬ 1:1). ಯೀಣುಬಿನ ಹೃರಂಭದ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಅವನ ಸಹೋದರರು ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ತಿಖಿತವನ್ನು ಕಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು (ಮಾತ್ರ 3:21, 31; ಯೋಹಾನ 7:5), ಅದರೆ ನಂತರ ಈ ಮನುಷ್ಯರು ಬಿಖ್ಯಾಸಿಗಳಾದರು (ಅಪೋಸ್ತುಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 1:14; 1 ಕೊಲಂಧ 9:5). ಯಾದ ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬಿನ ಹತ್ತ ಬಂಗ್ರಿ ಅಪೋಸ್ತುಲರ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಲಹಾಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನೂಜ್ಯ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಅಪೋಸ್ತುಲರ ಬರವಟಿಗೆಯಂದಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ, ಅವು ಕೆಲವರಿಗೆ ಯೀಣುಬಿನ ಕುಟುಂಬವು ಅದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಲೀಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಾಯಾದ ಹಾತವನ್ನು ಅದಿ ಯೆರಳನಲೇಬಿನ ದೇವಾಲಯದ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿದ್ದು, ಎಂದು ದಾಳಿನುತ್ತದೆ.¹

ಮತ್ತಾಯ 13:5ರಲ್ಲಿ ಸಹೋದರನನ್ನು “ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಯೋಣೇಹ ಮತ್ತು ಸಿಹೋನ ಮತ್ತು ಯಾದ” ಎಂದು ಪಟ್ಟ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲ “ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಯೋಣ ಮತ್ತು ಯಾದ ಸಿಹೋನ” (ಮಾತ್ರ 6:3). ಇನ್ನೊಂದು ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಶ್ಯಾಮೀಕರವಾದ ಬಿವರಣೆಯಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಸ್ವಷ್ಟಿಪಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾದನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಯೀಣುಬಿನ ಸಹೋದರನೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸಹಜವಾಗಿ ಅವನು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನು ತಾನು “ಯೀಣು ಕ್ರಿಸ್ತನು ದಾನನು ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬಿನ ಸಹೋದರನು” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲ ಕೃತ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಯಾಕೋಬಿನನೇಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದು ಯಾಕೋಬಿನು ಯಾದನಿಗಿಂತ ಯೆಹೋದಿ ಕೈತ್ತರ ವೃತ್ತದಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟದನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಷ್ಟಿಪಾಗಿ ನೂಡಿನುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯ ಅಲ್ಲ ಯಾಕೋಬಿನ ಕುಲತಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ ಯಾದನು ಕೆವಲ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖನುವದರ ಮಾಲಕ ತಾನು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಿಸಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಓದುಗಳಿಗೆ ತನಗೆ ನೂಜನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಮತ್ತು

ಅದನ್ನು ಇತರರು ಅಲನಬೀಕು ಎಂಬ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆತನು ಏಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಕಂಡಿಗಳಿಗೆ ವಿವಲನುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಯಾದನು ತನ್ನ ಕಿಂದಿಗರನ್ನು ನಂಬಿತೋಧಿಸಿದ ಲೀಟಿ ಅನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಏರಡು ಶ್ರಿಯಾಹರಗಳನ್ನು ಹಲವೂರಣ್ತಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರಿಯರೇ ಇದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಶ್ರಿಯರಾದವರೂ (*égapêmenoïs*) ಮತ್ತು ಕಾಯಿಲ್ಲಫ್ರಾವರೂ (*tetêremenoïs*) ಅದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ “ಕಾಹಾಡಿಕೊಂಡವರು” ರ್ಲಿಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಲವೂರಣ್ತಾಲವು ಅವರ ಹಸ್ತಪತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ನೇಡಿಯತ್ತದೆ. ಯಾದನು ಶೋಽತ್ರಗಳ ತಂದೆಯಾದ ದೇವಲಂದ ಶ್ರೀತಿನಲ್ಲಿಫ್ರಾವರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಯೀಂನು ಶ್ರೀಸ್ತವಿಗಾಗಿ ಕಾಹಾಡಿಕೊಂಡವರು.

ಕರೆಯಲ್ಲಫ್ರಾವರು ಯಾದನ ಶೋಽತ್ರಗಳ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅವಲಿಗಿರುವ ನಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಿಯರು ಎಂದು ನೂಜಿನುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜಟುವಣತೆಯಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿದಾಗಿಲ್ಲ ಅವರ ನೂವಾರೆಯನ್ನು ಅಲನುವದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯನುವದಲಿಂದಾಗಿ ಅವರು “ಕರೆಯಲ್ಲಫ್ರಾವರಿದ್ದಾರೆ.” I. Howard Marshall ರವರು ಹೀಗೆ ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ “(ಕರೆಯಲ್ಲಫ್ರಾವರು) ಎಂಬ ಹದ್ದ” ಕೈಸ್ತಲಿಗಿರುವ ಬಿಳಿಂಡಿವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಹೆನರಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ದೇವಲಂದ ಅತನ ಜನರು ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಆ ಕರೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಸಿದ ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ (ರೋಮಾತ್ತರ 1:6, 7; 8:28; 1 ಕೆಲಿಂಧ 1:2, 24; ಹೊಳಿಸಿ ಪ್ರತಿಪನೆ 17:14).²

ಯಾದನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಹಲವೂರಣ್ತಾಲ ಹತ್ತರ ಹೂರಂಭದ ನೂಜನೆ ತನ್ನ ಶೋಽತ್ರಗಳ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ನಂಬಂಧವಾದ ಭರವನೆಯನ್ನು ನೂಜಿನುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭರವನೆಯನ್ನು ಹಂಜಿಕೆಳಬ್ಬಿಳೆತು. ಅವರು ಕಾಯಿಲ್ಲಫ್ರಾವರ ಮತ್ತು ದೇವಲಂದ ಶ್ರೀತಿನಲ್ಲಿಫ್ರಾವರೂ ಆದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ನಭೇಯಲ್ಲ ಕರ್ಗತಾನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಬೋಧಕರಲ್ಲ ಅವಲಗೆ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಲಗೆ ಮೊದಲನೆಯಾಗಿ ನೂವಾರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಅಭೇದ್ಯಲರ ನಾಷ್ಟಿಯಂದಾಗೆ ಅವರಲ್ಲ ಯಾವ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ವಚನ 2. ನಾವು ಹೌಲನ ಹತ್ತರಗಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೇತುನ ಹತ್ತರಗಳಲ್ಲ ನೊಂಡುವ ಯಾದನು ನೂಮಾನ್ಯವಾದ ವಂದನೆ “ಕೃಪೆಯನ್ನು” (*charis*) ಉಪಯೋಗಿಸಿನಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆತನು ತನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನಕ ಬಿಳ್ಳಾಸಿಗಳಲ್ಲ ಕರುಣೆ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಲ ಬಿಸ್ತಲಿನುತ್ತಾನೆ. “ಹೆಚ್ಚಾಗಲು” (*plethunô*) ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಿದ ಹದವು ಹೇತುನ ಏರಡು ಹತ್ತರಗಳಲ್ಲ ಕಾಣುವ ಹದವಾಗಿದೆ (1 ಹೇತು 1:2; 2 ಹೇತು 1:2). ಹದಗಳ ಅಯ್ಯಿ ಶ್ರೀಗರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯತ್ವದೇ ಅಥವಾ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಬಿಂಳಿತೆಗಳನ್ನು ನೇರಿಸಬೇಕೇ? ಹದಗಳ ಅಯ್ಯಿಯ ಬಿಂಳಿತೆ ಬಜಿತವಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ, ನಾವು ಕಸಿಷ್ಟ ಹಕ್ಕ ಇದನ್ನುದರೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಹತ್ತರವನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಿತ್ಯಾದ ಹಾಗೆ ಯಾದನು ನಂಬಿತೋಧಿಸಿದ ನಭೇಗಳಗೆ ನಾವು 2 ಹೇತುನ ಹತ್ತರದಲ್ಲ ನಂಬಿಸಿದ ಅದೆ ನುಳ್ಳ ಬೋಧಕರು ತಂದ ಅಂತಲಕ ತಮುಲದಿಂದಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಕಷ್ಟಾನುಭವವಾಗಿದೆ. ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ನುಳ್ಳ ಬೋಧಕರನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇದನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ಕೆಲವು ನಂಗತಿಗಳವೆ. ಅದು ನಮಾಧಾನದ ಕರ್ತನಿಗೆ ನಮಹಿಂಸಿಕೊಂಡವಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಹರನ್ಹರರನ್ನು ಗಾರಬಿಸುವ ನಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವೇದನೆ ಮತ್ತು ತಮುಲವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕರುಣೆ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀತಿ ಯಾದನು ನಂಬಿತೋಧಿಸಿರುವ ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಗುಣಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾದನು ಈ ಗುಣಗಳ ಅವರಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಲ ಎಂದು ತನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ವೃತ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಷತ್ರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಾಣ್ಯವಿನುವದು (3, 4)

^३ಹೀಯರೇ, ನಮಗೆ ಹುದುವಾಗಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಿಂಬಿದಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಬರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಶ್ರಾಣನ್ತ್ರಿಯಂದ ತ್ಯಾಗಿತ್ಯಾಗಿ ದೇವಜನಲ್ಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಂತೆ ಒಂದೇ ನಾಲಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕಾಹಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾಗಿ ವರದಕ್ಕೆ ನಿಬ್ರಾಹಿತಾಗಿ ಅವಧಿಗೆಂದು ತೋಚಿತು. ^४ಯಾಕಂದರೆ ಭಕ್ತಿಹಿನರೂ ನಮ್ಮೆ ದೇವರ ಕೃಜೆಯನ್ನು ನೆವರೂಡಿಕೊಂಡು ನಾಜಕೆಗೆಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಾಗಣನ್ನು ನಡಿಸುವವರು ನಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಡೆಯನೂ ಕರ್ತನೂ ಅಗಿರುವ ಕ್ರಿತ್ಯಾಗಣನ್ನು ಅಲಿಯದವರೂ ಅಗಿರುವ ಕೆಲವು ಜನರು ನಭಿಯಲ್ಲ ಕಷ್ಟಕನ್ದಿಂದ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವಲಿಗೆ ಈ ದಂಡನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಿಂಬಿವಾಗಿ ಬರೆದದೆ.

ಪಂಚನ 3. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥನೆಯ ನಂತರ ಯೂದನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೆಲವು ಸಮಯದಿಂದ ಅವಲಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಬರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಶ್ರಾಣನ್ತ್ರಿಯಂದ ತ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಇಂಫ್ರಾ ಅವರನ್ನು ತಾಪು ಹಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಯೂದನು ಬಿಶಾಲವಾದ ನಭಿಗೆ ಹತ್ಯಾವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಾಗ್ಯಾ, ಅವನು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಶ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಇತರ ಅಂಶಗಳ ಜಿತ್ಯದಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದದ್ದು. ಅದು ತಿರುಗಿಕೊಂಡಾಗ, ಆತನು ತಮಗೆ ಹೀಯರಾಗಿದ್ದ ಕೈನ್ತುರ ನಂಜಕೆಗೆ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಸಿಳಡುವ ಸ್ವಿವೇಶವನ್ನು ನಂಬೋಧಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹೊಂಡನು.

ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಂಶಹಾರಂಹರ್ಯಾವಾಗಿ ಕೆಂಡೆಯಾಯ್ದು ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಯೂದನು ಶ್ರಾಣತಿಸಿದ್ದು ಬಿಂಬಿಕ್ಕಾಗಿದೆ. ದೇವರು ತಾನೇ ತನ್ನ ಜನಲಿಗೆ ಶ್ರಾಣಸಿದನು ಎಂಬುದರ ಕುಲತು ವಾದಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವಸಿಗೆ ತೋರಬಂತು, ಅವನು “ನಂಜಕೆಯನ್ನು” ಉಲ್ಲೇಖನಪೂರಾಗ ಯೂದನು ಅಪೋಸ್ತಲರ ನಾಜ್ಞಿ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಅಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕ ಬಂದ ಕೈನ್ತು ಹೊಳಿಸಿದೆಯನ್ನು ಅವನು ಸಿಸ್ಟಂಡೆಹವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಧಿಕ ಮಹತ್ವದ್ವಾರಾಗಿ, ಅದು ದೇವರು ಶ್ರಾಣಸಿದ್ದಿಲಂದ ಬಂದ ಸರ್ಕೃದ ನಭಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದನ್ನು ನಂಬಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ತಮ್ಮ ನೆರೆಯವರನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗಪೆಂದರೆ ಅದು ದೇವರು ಅವರೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ. ಯೂದನು “ನಂಜಕೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ಬೀರೆಕೆಡೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ Marshall ಹೀಗೆ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ,

ನಂಜಕೆ ಕಾಯಿರೂಪದಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮಹಣಿಕೆಯಲ್ಲ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ನಂಬಬೇಕಾದ ಕೈನ್ತು ನಂಬೇಶದ ತಾತ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನಿಂಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನುವಾರೆಯಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ನಂಜಕೆ ಎಂಬ ಪದ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕಾಯಿರೂಪದಲ್ಲ ತರುವದು ಕೈನ್ತುಕ್ಕಾದಲ್ಲ ಅಭಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ.^३

ಬಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲ ದೇವರ ಶ್ರಾಣನುವಿಕೆ ಸ್ವಾಧೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀಯ, ದೇವರು ಮತ್ತು ಅತನ ಜನರ ನಡುವೆ ಸ್ವಾಷಾಪಾದ ನಂಬಂಧವನ್ನು ಸಿಳಡುತ್ತದೆ. ಯೂದನ ಹೊದಲ ಓದುಗಳಿಗೆ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಮಾರ್ಗಬಿರಾಲ್ಲ. ಅದಾಗ್ಯಾ ಅವಲಿಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಮೂಲಕ ತಮಗೆ ದೊರೆತ ದೇವರು ಶ್ರಾಣಸಿದ ವಾಕ್ಯದ ಅಲಿತ್ತು, ಸ್ವಲ್ಪ ನಘಯಿದೆ ಹಿಂದೆ ಶ್ರಾಣಸಿದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲ ಬರೆದಷ್ಟು “ನಂಜಕೆಯ”

ಬಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

John Stott ಇದನ್ನು ಅತ್ಯಮಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ: “ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಾತನ್ನು ಅಡುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರು ನಮೋಽಣಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಅತಿನಿಗೆ ಸ್ವಿತ್ತಿನಿಂಬಹುದಾದ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನಮಹಿನುವದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅತನು ತಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು. ದೇವರನ್ನು ಆರಾಥಿನುವದು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ವಾರ್ಕ್‌ಕ್ರೆಟ್ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.”⁴ ಯಾವಾದನ ಶೋಂತ್ರುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ಹೊದಲ ಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ನಂತರ ಬಂದವರು ತಾವು ದೇವರಿಂದ ಬಂದ ನಂಬೆಣವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಅದರೆ ಅಲ್ಲ ಏರಡು ಬಿಜನ್ನು ನಂಬೆಣಗಳಿಂದ ಯಾವಾದನು ಅವಲಿಗೆ ಅದರಲ್ಲ ಯಾವದು ದೇವರಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಾಯ ಮಾಡಿದನು.

ಸಹಜವಾಗಿ ಯಾವಾದನು ಈ ಕೈಸ್ತುಲಿಗೆ ಅವರ ನಾಮಾನ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕುಲತಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊದಲು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಆದಾಗ್ಯಾ, ಹಲಸ್ತಿತಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತ ಪತ್ತವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಕರೆನಿಡಿದವರು ಅದು ಅವರು ನಂಜಕೆಗಾಗಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜಿಸಬೇಕು. ಯಾವಾದನು ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ನಾನು ಭಾಬಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಾನೇ. *Poioumenos* ಎಂಬ ಕೃಧ್ವಜಕಕ್ಕೆ ಲಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಸೀಡಿ ಓದುವಾಗ ಅನುವಾದವು “ಹುದುವಾಗಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಿಷಯದಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಬರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಾನತ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜಿಸುವುದ್ದಿಂದಲೂ” ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಂದಲಾಗಿ “ನಾನು ಪ್ರಾಣಾನತ್ತಿಯಿಂದ ...” ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾದನು ಬಂದ ಉತ್ತರ ಹಿಂಜಿಲಯಿವಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಪತ್ತವನ್ನು ಅವಲಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದನೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವಾದನು ನಂಬೆಣಿಸಿದ ಕೈಸ್ತರು ಕೈಸ್ತನನ್ನು ತೋರೆದುಬಂದ ಅಹಾಯದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕನಿಷ್ಠ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸುಳ್ಳಿ ಬೋಧಕರಿಂದ ಹೊಳಣಹೊಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವರೆಗೆ ಕೈಸ್ತ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾದನು ಅವರ ಹುದುವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢತ್ವಾನುವದ ಪದಗಳಿಂದ ಯಾವ ವಿಧದ ಪತ್ತವನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಕುಲಕು ನಾವು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅತರ ನಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ “ನಂಜಕೆಯು” ಪ್ರೇರೇಹಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಲಕ ಬಂದ ಕೈಸ್ತ ನಭಿಯ ಬೋಧನಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿನಲಾಗಿದೆ. ಹೊಲನು ಈ ಪದವನ್ನು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭರವಸನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿನತ್ತಾನೆ, ಅದರೆ ಕೆಲವು ನಾನ್ಯವಿಳಾಗಳಲ್ಲಿ ಅತನು “ನಂಜಕೆಯು” ಕುಲತಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹೊಲನಿಗೆ, ಸಹ ಇದು ಕೈಸ್ತ ನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ನಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ (ಗಳಾತ್ಯ 1:23; 1 ತಿಮೋಥ 1:2; 3:9; 4:1, 6; 5:8; 6:10, 21; 2 ತಿಮೋಥ 3:8; 4:7; ತಿಲ 1:13). ಕೈಸ್ತ ನಭಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಭಿಖಾಯಗಳ ಹಾಗ ಸಿವೆಧನೆ ಮತ್ತು ನಭಿಯ ಅಜಾರಗಳು ಯಾವಾದನ ಶೋಂತ್ರುಗಳಿಗೆ ಅಪೋಹಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿದಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಯಾವಾದನು ಬರಲಾಗಿ ನಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಅಸ್ತಿವಾರವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತಮಗೆ ದೊರೆತ “ನಂಜಕೆ” ಕನಿಷ್ಠಪತ್ತ ಭಾಗಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ನರ್ಗೀಕು ಮತ್ತು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಾರ್ಥವಾದವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಘ್ಯಬಿಲ್ಲ.

ತೀಡಾ ಸ್ವದೇಶಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಭಾಷಾಲಂಕಾರವು, ಯಾಕೆಂಬನ ಸಹಾಯದರೂ, ತಾವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡ “ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕಾಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಪತ್ತ ಹೊರಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ತನ್ನ ಶೋಂತ್ರುಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪತ್ತವು ಬಿವಳಿನುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಕೆಳಗಿನ ಹ್ಯಾರಾಂಶಲ್ಲಿ ಬಿವಳಿಸಿದ ಬೋಧಕರೆಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಅನುಮತಿಸಬಾರದು ಎಂದು

ಅತನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಅಪ್ರೋಫ್ತಲರ ಬೋಳಿಸಿ ಪರಿಶ್ರಾಣವಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಪರಿಶ್ರಾಣವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ನಮ್ಮರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೂದು ಅಹಾದರವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಕೈಸ್ತರು ಸರ್ವತ್ವಾಗಿ ಸಿಂಪಕೊಳ್ಳುವ ನಮಯವು ಬಹಳ ಅದು ಕೈಸ್ತರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮೋಳರ ನಮೋಳದಲ್ಲಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗ ಹೊಳೆಂಬಾಗಿರಬಹುದು.

ವಜ್ಞನ 4. ಯಾರು “ನಂಜಕೆಯೋಂದಿಗೆ” ಹೊಂದಾಟಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ನಹಜವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಯ ಭರವಸೆಯೋಂದಿಗೆ ಮೊನಕರವಾದ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯಮಯವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಹೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ನಂಜಾಲ ಬೋಳಿಕರು/ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಪರಿಶರ್ವನೆ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧನಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬಹುದು. ಅದ ಕೈಸ್ತ ಶ್ರಾಧನಾ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಗೊತ್ತು ಗುಲಿಯಲ್ಲದ ರ್ಯಾಕ್ ನಂಷ್ಟು ತಿಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಮೆಜ್ಜಿಗೆಗೆ ಹಾತ್ರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಒಲವನ್ನು ತೋಲಿಸಿದರು. ಕೈಸ್ತ ಬೋಳಿಕರು ಬಂದಾಗೆ, ಇಂಥಕ್ಕ ಜನರು ಅವರ ನಂದೆಳಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಚೊಡಲಿಗೆ ಗಿಡ್ಡರು.

ರ್ಯಾಕ್ ನಂಷ್ಟು ತಿಯಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಒಲಿವಿದ್ದ ಯೆಹೊದ್ಯರು ಕೈಸ್ತ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ಅದು ಸ್ವೇತ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವಾಗುವ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಳೆಗಲು ಸೀಡುರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಲಿಗಾಗಿ ಯಾದಿಸಿಗೆ ನಮಯವಿರಾಗಲ್ಲ. ನುಳ್ಳಿ ಬೋಳಿಕರ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಅವಲಿಗೆ ದಂಡನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆದದೆ. ಅವನ ಹೇಳಿಕೆ ನಾವಜಸಿಕವಾಗಿದೆ. ಯಾದನು ಸಿದ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಬೋಳಿಕರ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತ್ವರಾದನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ನೂಜಿನವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೇವಲಿಗೆ ಅಗೋರವ ತೋಲನುವದರಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಅಸ್ತಿವಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುಲತು ಅತನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಯಾದನು ನುಳ್ಳಿಬೋಳಿಕರು ದೇವರ ರಜನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಪಲಗೊಳಿಸುವವರಾಗಿರಾಲ್ಲ ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನುಳ್ಳಿಬೋಳಿಕರು ಹಿಂದೆ ದೇವರ ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದರು. ಅತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡಿದಂತೆ ದೇವರು ಅವರು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

2 ಹೇತುನ ಹತ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನುಳ್ಳಿ ಬೋಳಿಕರ ಕೆಳಗಿನವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾನವನ ಇಂದ್ರಿಯಾನಕ್ಕಿಯಿಡಿಗೆ ಅಲಿಕೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 2 ಹೇತು 2:1-3ರಲ್ಲಿರುವ ನಮಾನಾಂತರವನ್ನು ನೋಡಿಲಿ: (1) ಅವರು ಒಬ್ಬನೇ ಒಡೆಯನು ಮತ್ತು ಕರ್ತನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಳಿದರು; (2) ಅವರು ವಿಷಯಲಂಪಟತೆಯನ್ನು ಆಜಿಲಸಿದರು; (3) ಅವರ ನಾಶನವು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಧ್ಯಾ; (4) ಮತ್ತು ಅವರು ಮೊನದ ಮಾಲಕ ಬಂದಪರು.

ಯೆಂಬು “ಭತ್ತಿಹೀನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ” ಎರಡು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲಂಡಿತಲನುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇವರ ಕೈಯಡಿಯನ್ನು ವಿಷಯಲಂಪಟತೆಯತ್ತ ತಿರಿಗಿನುತ್ತಾರೆ. ಇದರೊಳ್ಳಿಗೆ ಅತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬನೇ ಒಡೆಯನು ಮತ್ತು ಕರ್ತನಾದ ಯೆಂಬು ತ್ರಿಂತನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಹಜವಾಗಿ, ಈ ಬೋಳಿಕರು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಬೋಳಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕುಲತು ಕೈಸ್ತರು ಅಲಕೆ ಮಾಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೊಳೆಬನು ನಹೋದರನು ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗಳಿದರುವ ಲೀಟೆಯನ್ನು ನಬಿನತ್ವರವಾಗಿ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅತನು

ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯದಿನುತ್ತಾನೆ. ಕೈಸ್ತರ ಅಲಕೆಯ ಹೂರಂಭದ ಹಂತವಿಂದರೆ ಯೇಸುವು “ಒಡೆಯನು ಮತ್ತು ಕರ್ತನು” ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದೇ. ಪೈಯತ್ತಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಮತ್ತು ನಭಿಗೆ ನಜರೀತಿನ ಯೇಸುವಿಗಿಂತ ನಂಬಂಧಿಸಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವಿರುವದಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಷ್ಠೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರೀಯತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

“ತೀವ್ರನನ್ನು ಕರ್ತನು” ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಎರಡು ಮೂಲಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅದು ಹಾಕನಿವೇದನೆಯನ್ನು ನೂಡಿಸುತ್ತದೆ, ತೀವ್ರನು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ನಂಜಕೆಯ ಅಲಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ತೀವ್ರನನ್ನು “ಒಡೆಯನು” ಎಂದು ಕರೆಯುವದು ಬಲವಾದ ಸಮಪಣಿಯನ್ನು ನೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ನುಳ್ಳಿ ಬೋಧಕರ ಕಲೆಗಳು, ವಿಷಯಲಂಪಟತೆಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ಒಡೆತನವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳೆಯವದನ್ನು ನೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ತೀವ್ರಿಯ ನಂಜಕೆಯ ಮೂಲ ಅಲಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದು ಕೇಳುವ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಹೊಂದಾಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದೇಶ ಯಾದನು ಹೊಂದಾಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಭಯಂಕರವಾದ ಹಡಗಳ ಗುಂಡಿನ ಮತ್ತೆಯನ್ನು ಅವರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನುಲಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ನಾಮವನ್ನು ಹೊಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಹರಾಧದ ಅಳತೆಗೆ ಅನುನಾರವಾಗಿ ಇದೆ.

ಅಳವಡಿನುವದು

ನಂಜಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸಪಡಿ (ಪಜನಾರ್ಥ 3, 4)

ತ್ರೈಯೊಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನು ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸುವ ಮನಸ್ತಾತ, ಇನ್ನಾಜಿತಾಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವನ್ನು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರನ ಸೇವೆಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಉಪದೇಶಕರ ಮತ್ತು ಬೋಧಕರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನರ್ತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮನ್ವಯಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಜಗ್ಗೆಯನ್ನು ತರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದಾಗಿ, ನಿಷ್ಕೃಯೋಜಿತವಾಗಿವೆ, ನಭಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾಜಿತಾಯ ಮತ್ತು ಗಲಬೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು “ನಹೋದರತ್ವದ ವಿಷಯದೊಂದಿಗೆ” ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ತಿರಸ್ಯಾರ್ಥದೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇತರಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಉತ್ತಮವಾದ ವಾದಿವಾದವನ್ನು ಅಲನಲು ನಾವಿರಾಯ ಪ್ರೌಲಿಗಳ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಬೇಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾದನ ಹತ್ತವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮಾನಾಂತರದ ಮಾರ್ಗದರೆಗೆ ಸಿದ್ದಾತಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಿಂತೆ ಇರುವ ಅನೇಕಲಿಗೆ, ಯಾಕೇಳಬನ ಸಹೋದರನು ತಾನು ಆನಂದಿಸಿದ ನಾವಜನಿಕವಾದ ರಕ್ಷಣೆ ನಂದೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ಶೋತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂತಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಪಾದ ಕೈಸ್ತಪ್ರದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅನಂದಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಬೇಕಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ವಿಷಯಗಳಾದ ಶ್ರೀತಿ, ವಿಮೋಜನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡೇ ಇರುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಏಕೆ ನುಳ್ಳಿ ಬೋಧಕರೊಂದಿಗೆ ಕುಲಕ ವಿಜಾರದಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಡಬೇಕು? ಯಾದನಿಗೆ ಅದು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ತೀವ್ರನ ವಿಷಯ ಹೊಂದಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶೋತುಗಳ ತಾವು ಅನಂದಿಸಿದ ನಾವಜನಿಕವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಜದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಇದು ನಂತೋಽಪಣನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವಂತಹದ್ವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಂಜಕೆಗಾಗಿ ಹೇರಿಯಾಸಂಪಡುವ ಸಮಯಗಳಿಂದಿರುತ್ತದೆ. ಯಾದನು ನಮ್ಮೆ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರುವ ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ತನ್ನ ಓದುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆವು ಪೈಯತ್ತಿಕ ಅಭಿಜ್ಞಾಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೆಳೆನಸ್ತೂ ಹೇಳುವ

ಹಾಬಂಡ ಭೋಧನೆಗಳಲ್ಲ. ಯೂದನು ಎದುರಿಸಿದ ಭೋಧಕರ ಸಂದರ್ಭ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಕೈನ್ಯ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುವಂತದ್ವಾರಿತ್ತು.

ಉದಾತ್ಮವಾದ (ವಚನಗಳು 3, 4)

ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಭಲನಾಯರು ಭಕ್ತಿಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ತೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಮೇಲಂದ ಮೇಲೆ ಯೀಸುವಿನ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಕರ್ತನು ಅವರ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅಣ್ಣಾಗಿ ಹೂಮುಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೀಡಿಲ್ಲ. ಫಲನಾಯರನ್ನು ಅನೇಕಾವರ್ತೀ “ಅಂದಾತ್ಮವಾದಿಗಳು” ಎಂದು ಹೆಸರಿನಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಾರ್ಯಾನ್ಯನಗಳು ಹೂಮುಲ್ಯವಾಗಿರೆ. ಉದಾತ್ಮವಾದಿಯ ದೇವರು ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲ ಎಜ್ಜರವಹಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ನಭಿಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸ್ವೀತಿಕ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಡತನಲಾರದು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಂಯಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿದ್ದಳ್ಲ, ಅವನು ತೆಲವನ್ನು ಬಿರೆಯಿತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನು ದೇವರು ಇರುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟುವಿಟ್ಟಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಕೈನ್ಯರು ತಮ್ಮ ನಕ್ಯಾವೇದವನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಾನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇತು. (1) ಬಿಷ್ಣುಸಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವೃತ್ಯಾನವನ್ನು ಜ್ಞಾನವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿದ್ದೇತು. (2) ನಕ್ಯಾವೇದದ ಭೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಬಳಿಕ್ಕಾಗಿರಲು ಅರ್ಪಹಬಿಡಿಸಿದ್ದೇತು. ಉದಾತ್ಮವಾದಪ್ರ ನಿಜವಾದ ಭೋಧನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇತು. ಇದು ನಭಿಯ ಎದುರಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಅಹಾಯವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ನಾವು “ಅಂದಾತ್ಮವಾದವನ್ನು” ನಷ್ಟಿಸಿದ್ದಿಗೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ವೃತ್ತಂತದಿನುವ ಯಾರಂತ್ಯಾದರೂ ಗುರುತಿಸಲು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದರ ಕುಲತು ಎಜ್ಜರವಾಗಿರಬೇಕೇತು. ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯ ಉದಾತ್ಮವಾದಿಯಾಗಿರಬಳಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆತನು ಕರ್ತನ ಭೋಧನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ತನದಿನದಲ್ಲಿ ಆಜಿಲನಬೇಕು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾನೆ. ನಕ್ಯಾವೇದಪ್ರ ರೋಣಿ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾರನವನ್ನು ಹಂಜುವದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಹಾತ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇತು ಎಂದು ನಕ್ಯಾವೇದಪ್ರ ಭೋಧನುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬುವ ಜನಸಮಾಜವನ್ನು ನಾನು ನಂಧಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ನಂಬುವದಲಿಂದ ಅವರು ಉದಾತ್ಮವಾದಿಗಳಾಗಿರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿ ಉದಾತ್ಮವಾದಿಯಾಗಿರದೆ ತಹ್ವಾದ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಇದು “ಉದಾತ್ಮರವಾದವನ್ನು” ಉದಾಹಸಿನತೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪದವಾಗಿದೆ. ಕೈನ್ಯರು ಯಾರಾದನ್ನು ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದನ್ನೂ “ಅಂದಾತ್ಮತೆ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಸುವದನ್ನು ನಾನು ಅಲಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಅನೇಕಾವರ್ತೀ ಆ ವೃತ್ತಿ ಯಾವುದರ ಕುಲತಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಕುಲತು ಬಜಿತನಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ “ಅಂದಾತ್ಮವಾದ” ನಕ್ಯಾವೇದದ ಭೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಭಿಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಿಂಡಿ ಹೊಂದಾಬಿಕೆಯಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಳ್ಲ, ಅವರು ತಪ್ಪ. ಅದು ದೇವರು ತನ್ನ ನಭಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಿಸುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರು ಏನು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವದರಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಅನಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಜೊಕಟ್ಟನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾತ್ಮವಾದಪ್ರ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಉದಾತ್ಮವಾದದ ಬಿಷಯದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವದು ಕಲಿಂಗವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಭಲನಾಯರು ಇಂಥಿಕ ಆಟ್ಟಿಕ ಕಾಯಲೆಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಷಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲಿಂಗವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು

ವಿಲ್ಲ ಹುಡುಕಬೇಕು? ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಉದಾತ್ಮವಾದ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಅತ್ಯೇಕ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ತ್ರದಶಿಸುವ ನುಳ್ಳಿ ಬೋಳಧರು ಯಾರು? ಈ ನುಳ್ಳಿ ಬೋಳಧರ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಸಿಳುವ ಯೂದನ ಪುನ್ರಕ್ಷಿಂತ ನನಗೆ ಶಿಖಿಸಿದ್ದರು ಉತ್ತಮವಾದ ಪುನ್ರಕ್ಷಿಂತಿನಿಲ್ಲ.

(1) ಯೂದನು ಎದುರಿಸಿದ ಬೋಳಧರು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸ್ವೀತಕರೆ. ದ್ವಿಭಿಕರೆ ಮತ್ತು ವೈಯಶ್ವಿಕ ಶ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಯ ಬೋಳಧಸೀರ್ಜರ್ ಅಗೋರಪಂಸ್ಪ ಹೊಲಿನ್ಸ್ಟಿಡ್ರರು ಮತ್ತು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೂದನು “ದೇವರ ಕೃಷ್ಣರೆಯನ್ನು ನೆವರುಹಿಕೊಂಡು ನಾಜಿಗೆಂಬ್ಯು ಕೃತ್ಯೇಗಳನ್ನು ನಡಿನುವ ಭಕ್ತಿಹೀನ ಜನರೆ” ತುಲತಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (ಪಜನ 4). ಆದನು, “ತಮ್ಮ ಆಶೀರ್ಜನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಕುಜೋಳಧ್ಯಾರರು ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಪಜನ 18).

ರ್ರೀಕೋಂ ರೋಮನ್ 1 ಲೋಕಪ್ರ ಆಧುನಿಕ ಲೋಕದಷ್ಟೇ ಅಸ್ವೀತಿಕವಾಗಿದೆ. ದರ್ಯಾಳೆ, ಕೊಲೆ ವಿಜ್ಞೇದನ, ನೂಳಿಗಾಲಕೆ, ರಭ್ರಹಾತ, ನಾಂಗರತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಲೀತಿಯ ಲ್ಯಂಗಿಕ ದುರ್ಮಾಂಗರಳು ಇವೆ - ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ನಂಜೋಧಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಲೀತಿಯ ವರ್ತನೆಗಳು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಅಹಮಾನಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹೊಲನು ಹಿಂಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ,

... ಅವರನ್ನು ಕೇವಲ ತಳ್ಳುವಾದ ಕಾಮಾಭಿಲಾಙೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಹಿಂಗಂದರೆ ಅವರ ಹೆಂಗನರು ನ್ಯಾಭಾವಿಕವಾದ ಭೋಗವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಬಿರುದ್ಧವಾದ ಭೋಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಗಂಡನರು ನಹ ನ್ಯಾಭಾವಿಕವಾದ ಸ್ಥಿರಾಂಗವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಬಳ್ಳಿರ ಹೇಳೊಬ್ಬಿರ ಕಾಮಾತುರದಿಂದ ಕಾಹಾಡುತ್ತಾರೆ (ರೋಮಾಪ್ರ 1:26, 27).

ಅವನು ಹಿಂಗೆ ನೇಲನುತ್ತಾನೆ, “ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಅನಿಷ್ಟಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು ... ಹೊಟ್ಟೆಂಜ್ಜು, ಕೊಲೆ, ಜಗತ್, ಹೋನ, ಹಗೆತನಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಜದವರಾದರು” (ರೋಮಾಪ್ರ 1:28, 29).

ತೀನ್ನನ್ ನುವಾರೆ, ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ, ಶ್ರಾಮಾಣಿಕರೆ, ದಾಂಹತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಜಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುತಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೈನ್ತುಲಿಗೆ ಹಿಂಂತೆ ಮತ್ತು ಹಗೆತನಗಳಿರುವ ನಂದಭರದಲ್ಲ, ಕೆಲವರು “ಕ್ಷಮಾಷಣ ಕೇಳುವ ಹತ್ತವನ್ನು” ಬರೆದರು. ನಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ತಮವಾದ ನಾಗಲೀಕರೆಂದರೆ ಕೈನ್ತು ಎಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದರು.

ಆದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಒಂದು ಹೇಳಿ ನಭೀಯ ಕಟ್ಟು ಸಿಬ್ಬಾಗಿದ್ದಳ್ಲ ಅದು ಜನರನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಿಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಜನರನ್ನೇ ಯೂದನು ಎದುರಿನುತ್ತಾನೆ. ಯೂದನು ಕೈನ್ತು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಜನರಲ್ಲ ಎಂದು ಒತ್ತನಿಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಸ್ವೀತಕ ಬಿಖ್ಯಾತಾಕ್ರಿತೆಯನ್ನು ಬೆಳುತ್ತಾನೆ. ಲೋಕಪ್ರ ಅದನ್ನು ತಜ್ಜಿಡುವದಾದರೆ, ಅವರು ಲೋಕದಪುಗಳು ಎಂದು ವರ್ಗಿಕಲಸಿರುವ ಯಾವುದನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ನಭೀಯ ಶ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಿಂದ ಆಧುನಿಕ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಲೋಕಪ್ರ ಮಾಡುವದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧಿಲಿರುವ ಮತ್ತು ಆಜಿಲನುವ ಸಿದ್ಧಿಲಿರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಉದಾತ್ಮವಾದ ಅರ್ತಂತರ ಕೆಂಪು ಅಧ್ಯಾವಾಗಿದೆ.

ತೀನ್ನನ್ ಆತ್ಮವು ಹಾಹದೆಯಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಜನರು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಹಾಹಗಳಿಂದ ಬೇದನನೆಯನ್ನು ಅನುಭಿನುವಾಗ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತ ವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊನ ಹಥದಲ್ಲ ನಡೆಯುವಾಗ, ತೀನ್ನನನ್ನು

ಅಲನ್ನತ್ವಿಯವ ಯಾರೆಂಬ್ಬಿರು ಆತಸಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಹಾಕುವದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕೈಸ್ತರ ಜಳಿತದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮರೆತುಜಡಲು ಬಯಸುವ ಸಂಗತಿಗಳಿವೆ. ಯಾವ ಕೈಸ್ತರು ಹಾಪಿಯನ್ನು ಆತಸ ಹಾಪಗಳಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಜಿಜ್ಞಾಸುವದಿಲ್ಲ. ಯಾದನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತುಂಬಿವೆ, “ಸಂದೇಹ ಹಂತ ತೆಲವಳಿಗೆ ತರುಣೆಯನ್ನು ತೊಲಿಸಿಲಿ; ಅವರನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಬಾಯೋಜಿಗಿಂದ ಎಳಕೆಹಂಡು ರಕ್ಷಿಸಿಲಿ. ತೆಲವರನ್ನು ಭಯಯುತ್ತಾಗಿ ತರುಣಿಸಿಲಿ; ಹೊಲನು ನಡತೆಯಿಂದ ಮೈಲಿಗೆಯಾದ ಅವರ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಅನಹೀಸಿಲಿ” (ಪಜನಗಳು 22, 23).

ಹಶ್ಚಾತಾಪಕ್ಕೆ ಕರುಣಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಕೈಸ್ತನ ಹಿಂಬಾಲಕರು ಕೈಸ್ತ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹಂಡಪಿಗೆ ಮೋನುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಕೈಸ್ತ ವ್ಯಾಪಾಲ ತನಗೆ ನಾಧ್ಯ ಎಂದು ಜನಲಿಗೆ ಮೋನು ಮಾಡುವದು ಅಥವಾ ಲ್ಯಂಗಿಕ ಅನ್ಯಾಯಕರೆಯನ್ನು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಷಣಭಾರದು. “ಉದಾತ್ವವಾದವು” ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಿಜನ್ನವಾಗಿರುವವಲಿಗೆ ಬಿರೇಜನೆಯಲ್ಲದೆ ನೇತುಹಾಕುವ ಕೌರಜ ಹುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲ, ಅದರೆ ಇದು ಅರ್ಥಹಿಂಸಾದವ ಹದವಲ್ಲ. ಉದಾತ್ವವಾದವು ಕೈಸ್ತರನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಂಬ್ರೂಣಂಭಿಯಾಗಿ ಹಾಳು ಚಾಡಬಹುದಾದ್ದು ಮತ್ತು ಹಾಳು ಮಾಡುವದಾಗಿದೆ.

(2) ಯಾದನು ಉದಾತ್ವವಾದದ ಬೋಧಕರನ್ನು ನಭೀಯ ಆರಾಧನೆ, ಬಿಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವರಲ್ಲ ಸ್ಥಳ ಅನತ್ಯಿಯನ್ನು ತೋಲಿಸುವರನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವಜನರು ಆತನನ್ನು ಹೇಗೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಹಲಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹೇಳಿ ದೇವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನಿಂದಿದ್ದರೆ ದೇವಜನರು ಆತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ತಪ್ಪಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನಿಂದು ಉದಾತ್ವವಾದವು ಹೊಂದಾಡಿಕೆಗೆ ಸಿದ್ಧಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಲೀತಿಯ ಉದಾತ್ವವಾದವು ನಕ್ಯವೇದವನ್ನು ಹಿಂಗೆ ಓದುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ಇದು ಕೇವಲ ಅರ್ಥಸುವದಾಗಿದೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಬಿಧದಲ್ಲ ಅರ್ಥಸಿತ್ತೇನೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಬಿಧದಲ್ಲ ಅರ್ಥಸಿಲಿ.”

ನಕ್ಯವೇದವನ್ನು ಅರ್ಥಸುವದು ನಿಲರವಾಗಿ ಒಂದೇ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಗನೂಜಿಯನ್ನು ಓದುವ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರುವ ಹೊಳೆಕೆಯ ಅಂಶಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಇತ್ತಿಂಗೆ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನಲ್ಲ ಇಡುವ ಹಿಂಜೊಜಕರಣವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನು ಅದನ್ನು ಜೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ನಾನು ನೂಜನೆಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿತೆಯಿಂದ ಓದಿದೆನು, ಆದಾಗ್ಯ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥಸಿತ್ತೇಂದೆನು ಮತ್ತು ನಾನು ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ನಲಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವು ನಿಮಗೆ ನೂಜಾಯಕವಾಗಬೇಕಾದಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಅವುಗಳನ್ನು ನಲಯಾಗಿ ಅರ್ಥಸಿತ್ತೇಂಬೇಕು. ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನಲ್ಲ ಇಡುವ ಹಿಂಜೊಜಕರಣಗಳನ್ನು ಜೊಳಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಜಳಿತವು ಬಹಳ ಶ್ರಾಮವುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ದೇವರು ನೂಜನೆಗಳನ್ನು ನಿಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವು ದೇವರು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿಂದುತ್ತವೆ. ನಾವು ನಕ್ಯವೇದದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು “ಇದು ಕೇವಲ ಅರ್ಥಸುವದಕ್ಕಾಗಿ” ಇದು ಶ್ರಾಮವುಖ್ಯವೇನಲ್ಲ ಎಂದು ತೆಗೆದುಹಾಕುವದಲ್ಲ.

ನಭೀಯ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಕೂಡಿಬರುವಾಗ ಅದು ಯಾವಾಗ ಕೂಡಿಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೈಸ್ತರು ಆ ನಭೀಯಲ್ಲ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಹಲಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅವರದೇ ಆದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಅನುನಾರವಾಗಿ ಜನರು “ಆರಾಧನೆ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟಪ್ರೋ ಆ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರಿಗೆ ಗಾರವವನ್ನು ತರದೆಯಾಗಿ ತೆಲವು ಜಯವಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಜನರು ಆರಾಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಇತ್ತಿಂಗೆ

ಧೂರದರ್ಶನನದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೇರೆದು ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದೇಹದ್ವಾರ್ತೆಯ ತಂಡದವರು ತುದಶಿನ್‌ನಿತಿಯವರನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಿಮೆಂಟನ ಇಟ್‌ಗೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದಪ್ಪವಾದ ಜೊಕ್‌ಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಒಡಿಸಿದೆನು. ಆದಾದನಂತರ ನಂದಶರ್ಕರೆಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಅತನು ಹೇಳಿದನು, “ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಿರು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿಲ.” ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಪದಗಳು ತಿಸಿಗೆಳ್ಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಅನ್ವಯಸಿದ್ದರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟಾಯವಾಯಿತು. ನಾವು ಮಾಡುವ ತ್ವರಿಯೊಂದು ಕೃತ್ಯಗಳು - ಆ ಕೃತ್ಯವು ಸಿಜವಾಗಿಯಾ ತಪ್ಪಲ್ಲಿದ್ದೆರು - ಆರಾಧನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದೆಸಿಲ್ಲ. ದೇವರು ತನಗೆ ಯಾವುದು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಾವು ಅನುಮತಿನಬೇಕು. ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವಲರು ಅವಲಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದಂತೆ ಸಭೆಯು ಆರಾಧಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

ದೇವರು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಹೊಳೆದ ಒಬ್ಬ ಹಾಸಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೊಣ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಉದಾತ್ಮವಾದಿಗಳು ಜಪ್ಪುಣಿಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾತ್ಮವಾದವು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಕೊಣ್ಟಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಯೋಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಟಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಷ್ಟದ್ವಾಗಿದೆ. ಅಪೂರ್ವಲರು ತಪ್ಪಿಹೊಳೆದವರ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವದು ಪಲಿಗಳಿನಲ್ಲಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾದನು ತನ್ನ ಶೋಷ್ಟುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ರವನ್ನು ಖಾರಂಜನುತ್ತಾನೆ. “ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕಾಷಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಹೊಲಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಳ್ಳುಣುತ್ತಾನೆ” (ಪಜನ 3).

(3) ನಾವು ನಷ್ಟಿ ಹದಗಳನ್ನು “ಉದಾತ್ಮವಾದ” ಮತ್ತು “ಅಂದಾತ್ಮವಾದ” ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿನ್ನತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದರ ಕುಲತಾಗಿ ಎಷ್ಟರಿಂದಿರಬೇಕು, ಯಾಕಂದರೆ ಉದಾತ್ಮವಾಗಿರುವದು ಯಾವಾಗಲೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಕೊಡುವದರಿಂದ ಉದಾರಿಗಳಾಗಿರುವದು ಒಳೀಯಿದೆ. ಯೀಂನು ಅದರಲ್ಲ ಉದಾರಿಯಾಗಿದ್ದನು ಅತನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲಿರುವವಲಿಗಾಗಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಷ್ಟನು. ಉದಾತ್ಮವಾಗಿರುವದೆಂದರೆ ನಾವು ಜನರ ಒಜಿನನ್ನು ಜಿಂತಿನುವದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಇತರಲಿಗಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದದ್ವಾರ್ತೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗಿದೆ. ಸಭೆಯ ಹೆಷ್ಟು “ಅಂದಾತ್ಮ” ವಾಗಿರಬೇಕಾದ ಖಾಮುವ್ಯಾದ ಬಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಅದು ಎಷ್ಟು ಕುಲವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೈನ್ತರು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅಂತ್ಯೇ ಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಉದಾತ್ಮವಾದವು ದೇವರು ತನ್ನ ಜನಲಂದ ಬಾಯನುವ ಸ್ವೀತಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಅಥವಾ ಅತನು ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಚಾರ್ಗೆದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ನೀಡಿದ ಇಟ್‌ಗೆಗಳನ್ನು ಕೈನ್ತರು ಅಂದಾತ್ಮವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು “ಅಂದಾತ್ಮತೆಯನ್ನು” ಉತ್ತಮವಾದ ಅಥವಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಾನಾಂತರಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಮುಶ್ಕೂರ್ಯಾ: ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಗ್ರಹಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅನೇಕ ಕೈನ್ತರು ಬೇಸರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುವ “ಅಂದಾತ್ಮ” ಮತ್ತು “ಅಂದಾತ್ಮವಾದಿಗಳು” ಎಂಬ ಪದದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಯೋಜಿಸುವದರ ಕುಲತು ಅನಷ್ಟುತ್ತಿ ತೋಲನುವ ಯಾವನ ಕುಲತಾದರೂ ಎಷ್ಟರಿಂದಿರಬೇಕು. ಈ ಹದಗಳು ಸಿಜವಾದ ಆತ್ಮೀಕ ಅಹಾಯವನ್ನು ನೂಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಉಪಯೋಗಿಗಳು

¹This thesis was advanced by John Painter, *Just James: The Brother of Jesus in History and Tradition* (Minneapolis: Fortress Press, 1999). ²I. Howard Marshall, *New Testament Theology: Many Witnesses, One Gospel* (Downers Grove, Ill: InterVarsity Press, 2004), 698-99. ³Ibid., 666. ⁴John Stott, *The Contemporary Christian* (Leicester, U.K.: Inter-Varsity Press, 1992), 174.